

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
YEDİNCİ DAİRE	2003	3622	2000	7374	18/06/2003

KARAR METNİ

"BİR FAALİYETİN TİCARİ SAYILABİLMESİ, GELİR ELDE EDİLMESİ AMACIYLA VE DEVAMLILIK OLARAK YAPILMASI KOŞULUNA BAĞLI OLDUĞU; ÖTE YANDAN, İKİ FARKLI GEREKÇEYLE HÜKÜM TESİSİNDE YARGILAMA HUKUKU İLKELERİNE UYARLIK BULUNMADIĞI HK.<"

Temyiz İsteminde Bulunan: ... Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ...Kültür ve Dayanışma Derneği

İstem Özet : Ocak-Aralık/1997 dönemlerine ait katma değer vergisi beyannamelerinin verilmemesi nedeniyle, takdir komisyonu kararlarına dayanılarak, davacı Dernek adına salınan katma değer vergilerine ve kesilen ağır kusur cezalarına ilişkin işlemleri; olayda, davacı Derneğin faaliyetlerinin ticari bir faaliyet olarak nitelendirilemeyeceği; kaldı ki, davacının katma değer vergisine konu olabilecek, bir mal teslimi veya hizmet ifası bulunduğu yönünde ne davalı idarece, ne de takdir komisyonunca yapılmış bir tespit bulunmadığı; bu nedenle dayanağı olmayan takdir komisyonu kararlarına istinaden tesis edilen tarh ve ceza kesme işlemlerinde yasal isabet görülmediği gerekçeleriyle iptal eden ... Vergi Mahkemesinin ... gün ve ... sayılı kararının; davacının ... tarihinde düzenlediği geceden ticari kazanç elde ettiği hususunun tespitli olduğu ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti: İstem reddi gerektiği yolundadır.

Tetkik Hakimi Ergün Gökdam'ın Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, 2577 sayılı Kanunun 49'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında sayılan bozma nedenlerine uymadığından, temyiz istemi reddedilerek kararın onanması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Mukaddes Aras'ın Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp vergi mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir. Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddi ile Vergi Mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Yedinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

Dosyanın incelenmesinden; davacı Derneğin 13.1.1996 tarihinde düzenlemiş olduğu eğlence türündeki organizasyondan gelir elde ettiği halde katma değer vergisi beyannamelerini vermediğinden bahisle, takdir komisyonunca takdir edilen matrah üzerinden tesis edilen tarh ve ceza kesme işlemlerinin; Mahkemece, davacının faaliyetinin ticari bir faaliyet olarak nitelendirilemeyeceği ve takdir komisyonu kararlarının dayanağının bulunmadığı gerekçeleriyle iptal edildiği anlaşılmıştır.

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 1'inci maddesinin 1'inci fıkrasının birinci bendinde, ticari, sınai, zirai faaliyet ve serbest meslek faaliyeti çerçevesinde yapılan teslim ve hizmetlerin vergiye tabi olduğu hükme bağlandıktan sonra, 2 ve 3'üncü bendlerinde, katma değer vergisinin konusunu teşkil eden işlemler sayılmış; aynı maddenin 2'nci fıkrasında da, ticari, sınai, zirai faaliyet ve serbest meslek faaliyetinin devamlılığının kapsamı ve niteliğinin Gelir Vergisi Kanunu hükümlerine; Gelir Vergisi Kanununda açıklık bulunmadığı hallerde, Türk Ticaret Kanunu ve diğer ilgili mevzuat hükümlerine göre tayin ve tespit edileceği hükmüne yer verilmiştir. Açıklanan yasa hükümlerine göre ise, bir faaliyetin ticari sayılabilmesi, gelir elde edilmesi amacıyla ve devamlı olarak yapılması koşuluna bağlıdır.

Olayda ise, davacı Derneğin 13.1.1996 tarihinde gece düzenlemesi, gelir elde etmek amacıyla yapıldığından, yapılan iş niteliği itibarıyla ticaridir. Ancak, bir faaliyetin ticari sayılabilmesi için gereken ikinci koşul olan devamlılık unsuru olayda gerçekleşmediğinden, davacı Derneğin faaliyetinin, 3065 sayılı Yasanın yukarıda anılan 1'inci maddesinin 1'inci fıkrasında sözü edilen anlamda ticari faaliyet olarak kabulüne olanak bulunmadığından, mahkeme kararında bu yönüyle isabetsizlik görülmemiştir.

Öte yandan; kararda, hakimi, uyuşmazlığın çözümünde tek başına yargıya götürmeye yeterli bir gerekçe gösterilmiş iken, farklı ikinci bir gerekçeye daha dayanılması, yargı yerinin ilk gerekçeye ve bunun sonucu olan yargıya güvensizliğini gösterdiği gibi, tarafların aralarındaki uyuşmazlığın adilane bir çözüme kavuşturulduğu konusundaki inançlarını da zedeler. Her ne kadar, Mahkemece, iki farklı gerekçe ile hüküm tesisinde Yargılama Hukuku ilkelerine uyarlık bulunmamakta ise de; bu durum, temyize konu kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

Açıklanan nedenle, temyiz isteminin reddine, 18.6.2003 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

DAN-KAR-DER ; SAYI:3
BŞ/ŞGK